

vanemæssig ordnet Forhold, som altid har bestaaet ved Siden af vedkommende Lands Fattiglovgivning, og som jeg derfor antager vil blive bestaaende fremdeles. Jeg tror derfor, at der ikke behøves nogen Ændring eller Tilføjelse for at ordne dette Forhold, som jeg har berørt her. I øvrigt kan jeg i det hele anbefale Tinget at vedtage de af Udbalget stillede Ændringsforslag.

C. C. Andersen: Jeg er ikke saa ganske enig med det ærede 2det Medlem for 11te Kredss (Th. Nielsen), som i særlig Grad fremhævede det humane ved denne Fattiglov. Saalænge en Fattiglov indeholder Straffebestemmelser, som særlig ere møntede paa de Folk, som modtage Hjælp af Samfundet, som her i denne Lov, saalænge kan man ikke kalde en saadan Lov human. Det ærede Medlem erkendte jo i øvrigt ogsaa, at jeg havde Ret i mine Betragtninger med Hensyn til § 53, 2det Stykke, idet det ærede Medlem mente, at dette Stykke meget godt kunde undværes, da Færøerne mangle de Anstalter, som ere Forudsætning for de Bestemmelser, som 2det Stykke indeholder. Den ærede Minister erkendte ligeledes, at der er Punktum i Paragraffens første Stykke, som heller ikke passede paa de Forhold, som nu herskede paa Færøerne paa dette Omraade. Tilbage bliver altsaa det første Stykke af Paragraffen, som omhandler Straffebestemmelser for dem, som ere komne under Fattigvæsenet. Jeg har fremhævet for, at jeg var imod disse Straffebestemmelser, fordi Straffen bliver idømt vilkaarligt. Den bliver idømt uden nogen retslig Undersøgelse, og for saa vidt der er en mindre human Fattiggaardsbestyrer eller Bestyrer af en Forsørgelsesanstalt, kan denne vilkaarlige Straffemyndighed meget let blive anvendt paa en saadan Maade at det kan blive temmelig uretfærdigt over for dem, som ere denne Myndighed underkastede. Jeg er der imod, fordi denne Bestemmelse er en Undtagelse fra vore almindelige Straffelove. Vore almindelige Straffelov har ikke Straf for saadanne Forseelser, naar de blive begaaede af andre Statsborgere; men de, som ere under Fattigvæsenet, kunne for saadanne Forseelser idømmes temmelig betydelige Straffe. Og hvorfor straffer saa Samfundet disse Folk efter saadanne Straffebestemmelser? De straffe dem, fordi de ere fattige, fordi de trænge til Samfundets Hjælp. Hvis vi vilde oversføre lignende Straffebestemmelser som disse paa andre Samfundsklasser, vilde man sikkert protestere meget bestemt derimod. Hvis man f. Eks. vilde oversføre disse Straffebestemmelser paa de Mennesker i Samfundet, som un-

der en eller anden Form nyde Statsunderstøttelse eller Pension og sige, at hvis de oppebære denne Understøttelse eller Pension, ere de disse vilkaarlige Straffebestemmelser underkastede, vilde man sikkert protestere derimod og have Ret til at protestere derimod; men i samme Grad have de fattige Ret til at protestere imod at være Straffebestemmelser underkastede, som andre ikke ere underkastede, og som kun gælde dem, fordi de ere fattige.

Det ærede 2det Medlem for 11te Kredss rettede en Forspørgsel om, hvad der skulde gøres ved Personer som „den jydste Smed“. Jeg har ikke noget personligt Kendskab til den jydste Smed, og jeg ved ikke, om han er under Fattigvæsenet, for hvis han ikke er det, maatte Samfundet naturligvis behandle ham efter de bestaaende Love. Jeg kan godt foresætte, at vi kunne have en Del Personer i Samfundet, som ikke ere under Fattigvæsenet, men som ere lige saa ondsindede som „den jydste Smed.“ Hvad skal Samfundet gøre ved dem? Det kan ikke gøre andet, end benytte de Straffebestemmelser, som de bestaaende Straffelove indeholder, og jeg mener, at man ogsaa maa kunne anvende disse over for dem, som ere komne ind under Fattigvæsenet. Jeg mener det saa meget mere, som man i mange Aar lige siden Loven af 22de Marts 1855 blev vedtaget som gældende Lov for Færøerne, ikke har haft nogen Straffebestemmelse for fattige paa Færøerne, og desuagtet har Forholdet der udviklet sig smukt og godt mellem de fattige og den øvrige Del af Befolkningen, saa at der endnu ikke er fremkommet noget som helst Bevis for, at det var nødvendigt for Bevarelsen af dette gode Forhold at vedtage saadanne Love med Straffebestemmelser, som overhovedet ikke passe paa Forholdene deroppe.

Jeg vil endnu en Gang meget anbefale, at man vedtager det af mig stillede Ændringsforslag.

Olson: Til den ærede sidste Lærs Bemærkning skal jeg kun sige, at det er ikke ganske det samme at have med en Mand at gøre, som ikke hører under Fattigvæsenet og saa et Fattiglem. Over for et Fattiglem staar man paa den Maade, at man skal have ham; man kan ikke smide ham paa Gaden. Man kan naturligvis aflevere ham til Politiet, naar han er alt for usthyrlig, men ellers ikke. Derimod kan man smide et Ikke-Fattiglem paa Gaden eller aflevere det til Politiet, hvis det gør Optøjer. Der er en stor Forskel i den Henseende. Med Hensyn til den omtalte Straffebestemmelse i § 53 skal jeg udtale, at det vilde være meget